

СЕКЦІЯ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Волік В. В.

*доктор юридичних наук,
керівник Першого Міжнародного Європейського
Інформаційно-Консультаційного Центру
м. Барселона, Іспанія,
практикуючий адвокат
м. Київ, Україна*

ЩОДО ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ ВИДІВ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ

Варто відзначити, що сфера перевезень міським транспортом передбачає надавання (постачання) послуг, причому такі послуги надаються як міським транспортом, так і самому міському транспорту. Великий інтерес ці питання викликають у вітчизняних та закордонних вчених, що займаються економічними, технічними та правовими науками. Теоретична розробка сутності транспортних послуг, виділення серед них основних, що надаються міським транспортом, та з'ясування особливостей їх здійснення залишається важливим питанням на шляху удосконалення роботи міського транспорту.

Як вбачається з Закону України «Про транспорт» до єдиної транспортної системи входить морський, річковий, автомобільний, міський електротранспорт, у тому числі метрополітен, відомчий транспорт та ін. Крім того, єдина транспортна система повинна відповідати вимогам суспільного виробництва та національної безпеки, мати розгалужену інфраструктуру для надання всього комплексу транспортних послуг, у тому числі для складування і технологічної підготовки вантажів до транспортування, забезпечувати зовнішньоекономічні зв'язки України [1]. Отже, діяльність

міського транспорту передбачає наявність певних послуг, які законодавець називає транспортними.

На законодавчому рівні не закріплено розмежування транспортних послуг. Закони України «Про транспорт» та «Про дорожній рух» взагалі не містять визначення поняття транспортної послуги [1; 2]. Не містять такого визначення Господарський кодекс України та Цивільний кодекс України.

Закон України «Про автомобільний транспорт» не містить визначення поняття транспортної послуги, проте, згадується така категорія, як замовник транспортних послуг – юридична або фізична особа, яка замовляє транспортні послуги з перевезення пасажирів чи/та вантажів, а також наводиться визначення поняття транспортно-експедиторських послуг – послуги, пов'язані з підготовкою та відправленням вантажів, організацією та забезпеченням перевезень, контролем за проходженням і одержанням вантажів, проведенням взаєморозрахунків [3].

Наступне визначення транспортної послуги міститься в Законі України «Про міський електротранспорт» – перевезення пасажирів та їх багажу міським електричним транспортом, а також надання інших послуг, пов'язаних з таким перевезенням [4].

Якщо звернутися до п. 1 Правил перевезення вантажів автомобільним транспортом в Україні, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 14.10.97 р. № 363, зареєстрованих в Мін'юсті України 20.02.98р. за № 128/2568, транспортна послуга – це перевезення вантажів та комплекс допоміжних операцій, що пов'язані з доставкою вантажів автомобільним транспортом [5].

Згідно із п. 14 Державного стандарту «Вантажні автомобільні перевезення», затверджених наказом Держстандарту України від 27.06.94 р. № 161, транспортна послуга – це перевезення вантажів та комплекс допоміжних операцій, пов'язаних з доставкою вантажів автомобільним транспортом.

В правилах надання послуг пасажирського автомобільного транспорту зазначено, що транспортні послуги – це діяльність, пов'язана із задоволенням потреби населення в перевезеннях автомобільним транспортом [6].

Законодавець по-перше, не закріпив в базових законах та кодексах, що стосуються міського транспорту визначення поняття транспортної послуги. По-друге, в інших нормативних актах визначення поняття транспортної послуги не носить одностайного характеру. По-третє, запропонований поділ послуг на «перевезення» та «інші послуги», на «перевезення» та «допоміжні операції» не дає відповіді про суб'єктний склад споживачів та надавачів цих «інших послуг» та «допоміжних операцій» та про зміст та характер таких послуг.

З огляду на таке необхідно чітко окреслення та розмежування кожної з наведених категорій з огляду на те, що ці послуги різні за своїм характером, суб'єктами які здійснюють їх надання та кінцевим результатом. Вважаємо за необхідне розділяти транспортні послуги на основні та додаткові.

Пропонуємо до основних послуг у сфері перевезень міським транспортом віднести перевезення пасажирів та їх багажу, виконання робіт з благоустрою міста, перевезення вантажів в межах міста та ін.

До додаткових, в першу чергу, радимо віднести транспортні послуги, не пов'язані із здійсненням перевезення, але які сприяють здійсненню такого перевезення. Серед суттєвих з них наступні: утримання об'єктів міського транспорту; організація роботи тягових електростанцій, кабельних і контактних мереж; діяльність бензозаправних станцій та бензоколонок; ремонтних майстерень та заводів, депо і гаражів, станцій технічного обслуговування, пунктів прокату автомобілів; диспетчерське управління та ін. Крім того, до додаткових послуг можна віднести інформування про діяльність міського транспорту, обслуговування мережі автоматів, що здійснюють реалізацію квитків на міський транспорт пасажирів та т. п.

Що стосується надання зазначених основних та додаткових послуг, то слід відзначити, що податкове законодавство надання послуг розуміє як постачання послуг, тобто будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності [7].

В тому ж Податковому кодексі зазначено, що місцем постачання послуг є місце фактичного постачання послуг, пов'язаних з рухомим майном, а саме:

- послуг, що є допоміжними у транспортній діяльності: навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів та інші аналогічні види послуг;

- послуг, пов'язаних із перевезенням пасажирів та вантажів, у тому числі з постачанням продовольчих продуктів і напоїв, призначених для споживання;

- послуг із виконання ремонтних робіт і послуг із переробки сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном [7].

Тобто, з огляду на норми податкового законодавства можна зробити висновок, що транспортна послуга повинна споживатися в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності та місцем її постачання є місце фактичного постачання. Крім того, робиться певне розмежування транспортних послуг на: допоміжні у транспортній діяльності; послуги, пов'язані із перевезенням пасажирів та вантажів; послуги із виконання ремонтних робіт і послуг із переробки сировини, а також інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном.

Така конструкція є не зовсім вдалою з огляду на те, що в ній не має можливості чітко розмежувати послуги на основні та додаткові. Так, навантаження, розвантаження, перевантаження, складська обробка товарів – не є

безпосереднім переміщенням, але є необхідною умовою такого переміщення. Що ж стосується виконання ремонтних робіт і інших робіт і послуг, що пов'язані з рухомим майном, то надання основних послуг з перевезення/переміщення також знаходиться в прямій залежності від цих послуг. Як було зазначено, ці послуги ми пропонуємо відносити до додаткових. І найбільш невдалим є формулювання норми, в якій йдеться про послуги, пов'язані із перевезенням пасажирів та вантажів. Адже, всі охарактеризовані вище послуги (крім послуг спеціального транспорту) є пов'язаними з перевезенням пасажирів та вантажів.

Отже, слід розмежовувати послуги, що надаються міським транспортом на основні та додаткові. Додаткові послуги в сфері перевезень міським транспортом не обов'язково надаються (постачаються) міським транспортом, але вони потрібні для надання основних послуг. Споживачем додаткових послуг виступає міський транспорт та споживачі основних послуг, які надаються міським транспортом. Надаються ж додаткові послуги як міським транспортом, так і сторонніми суб'єктами господарювання.

З урахуванням викладеного, вбачається необхідність виділити транспортні послуги на основні та додаткові. Такі зміни слід зробити на законодавчому рівні з метою усунення двозначних трактувань термінів, що містяться в різних нормативних актах.

Список літератури:

1. «Про транспорт». Закон України від 10.11.1994 р. № 232/94-ВР. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1994. – № 51. – Ст. 446.
2. «Про дорожній рух». Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1993. – № 31. – ст. 338.
3. Про автомобільний транспорт: Закон України від 5 квітня 2001 р. // Офіційний Вісник України. – 2001. – № 17. – Ст. 719.
4. «Про міський електричний транспорт». Закон України від 29.06.2004 р. № 1914-ІV // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2004. – № 51. – Ст. 548.

5. «Про затвердження Правил перевезення вантажів автомобільним транспортом в Україні». Наказ Міністерства транспорту України від 14.10.97 р. № 363. // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1036.99.5&nobreak=1>.
6. «Про затвердження Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту». Постанова КМУ від 18.02.1997 р. № 176 // [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1058.133.16&nobreak=1>.
7. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // Офіційний вісник України. – 2010. – № 92. – Ст. 3248.

Глуховець В. А.

докторант

*Запорізького національного університету
м. Запоріжжя, Україна*

ХАРАКТЕРИСТИКА МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ МВС УКРАЇНИ В ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ

У сфері будь якої державної політики приймаються рішення, спрямовані на розв'язання проблеми, створюється механізм реалізації цих рішень, розробляється інструментарій

Для спішного досягнення цілей державної політики МВС України в правоохоронній сфері має бути створено відповідний механізм її реалізації. В свою чергу, реалізація державної політики МВС України в правоохоронній сфері є неперервним, динамічним процесом, що спрямований досягнення поставлених цілей, в якому беруть участь різні органи державної влади, а також інститути громадянського суспільства. Завданням державної політики МВС України має бути своєчасне виявлення проблем

**Східноукраїнська наукова
юридична організація**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІТИКИ
ДЕРЖАВИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ
ЇЇ РОЗВИТКУ»**

2–3 березня 2018 р.

**м. Харків
2018**

УДК 342(063)
П 68

П 68 **Правове забезпечення політики держави на сучасному етапі її розвитку:** Міжнародна науково-практична конференція, м. Харків, 2–3 березня 2018 р. – X. : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2018. – 116 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

УДК 342(063)

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

- Капінус М. А.**
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ 6
- Куліш А. С.**
ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ В УКРАЇНІ 9
- Романова А. С.**
ОСОБИСТІСНЕ СТАНОВЛЕННЯ ЛЮДИНИ У ПРАВОВІЙ ДЕРЖАВІ 12

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

- Годюк А. Ю.**
ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ В УКРАЇНІ:
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ 15
- Матвійчук А. В.**
ДО ПИТАННЯ ПРО СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ
«ПРАВОВИЙ ОБОВ'ЯЗОК» І «КОНСТИТУЦІЙНИЙ ОБОВ'ЯЗОК» 20
- Матвійчук А. В.**
ДОКТРИНА ПЕРІОДУ НОВОЇ ІСТОРІЇ
ПРО КОНСТИТУЦІЙНІ ОБОВ'ЯЗКИ ДЕРЖАВИ 24

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО

- Бондя Н. В.**
ПРАВО ВЛАСНОСТІ ОСОБИ В ЗОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО
ТА НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ:
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ЗАХИСТУ 31
- Гейнц Р. М.**
ПРАВОВА ПРИРОДА САМОЧИННОГО БУДІВНИЦТВА 36
- Яценко О. Л.**
ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ІНСТИТУТУ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ З УРАХУВАННЯМ
ДОСВІДУ КРАЇН ЄС 41

СЕКЦІЯ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

- Войтова Ю. О.**
СВОЄЧАСНІСТЬ РОЗГЛЯДУ СПОРІВ – ЗАПОРУКА ЯКОСТІ
ГОСПОДАРСЬКОГО СУДОЧИНСТВА 47

Ібрагімова Н. В.
ПРАВОВА ОСНОВА СТАТУСУ ХОЛДИНГУ 50

Ткаченко Д. В.
ОКРЕМІ ЗАСОБИ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ:
ПИСЬМОВІ ТА РЕЧОВІ ДОКАЗИ 56

СЕКЦІЯ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Марченко М. С.
ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ ФОРМ
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ 60

Назаренко О. Л.
ДО ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПІВРОБІТНИКІВ
(ПРАЦІВНИКІВ) ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ СБ УКРАЇНИ 65

Прібиткова Н. О.
ЮРИДИЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ДИТИНИ НА
РОЗВАГИ, ВІДПОЧИНОК І ДОЗВІЛЛЯ 70

СЕКЦІЯ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Волік В. В.
ЩОДО ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ
ВИДІВ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ 76

Глуховець В. А.
ХАРАКТЕРИСТИКА МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ
ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ МВС УКРАЇНИ
В ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ 81

Данилів С. В.
ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ «ПРИСЯГА» 85

СЕКЦІЯ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА

Власюк В. В.
СПІВВІДНОШЕННЯ ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА
І ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ (СТ. 397 КК) ТА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ
ЩОДО КОМЕРЦІЙНОГО ОБЛІКУ ТЕПЛОВОЇ ЕНЕРГІЇ, ГАРЯЧОЇ
ТА ПИТНОЇ ВОДИ (СТ. 103³ КУпАП) 90

Іжевський Р. П.
КРИМІНОЛОГІЧНА ОЦІНКА СТАНУ
ДОРОЖНЬОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ 93

Лонська Є. В.
ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ ЯК НЕТРАДИЦІЙНИЙ МЕТОД
КРИМІНАЛІСТИКИ 97

Мавед О. О., Нетудихатка О. Ю.
КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗЛОЧИНІВ,
ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ МЕДИЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ
ПРИ НАДАННІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ 100

Панченко О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ЗАКІНЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ 103

Шевцова О. В.
СОЦІАЛЬНА ПРИРОДА ПОКАРАННЯ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ 106

Шевчишен А. В.
ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЛЕГАЛЬНИХ ВИЗНАЧЕНЬ ПОНЯТЬ
СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ТА НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ
(РОЗШУКОВИХ) ДІЙ 110